

12 Debitering av slutlig skatt enligt 2004 års taxering

Slutlig skatt enligt 2004 års taxering

Sammanfattning

Enligt 11 kap. 9 § SBL fattar Skatteverket varje år beslut om skattens storlek enligt den årliga taxeringen. Med slutlig skatt avses summan av skatter och avgifter enligt 11 kap. 10 § minskad med skattereduktion enligt

1. Lag (2001:906) om skattereduktion för fastighetsskatt,
2. Lag (2000:1380) om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation, och
3. 65 kap. 9–12 §§ Inkomstskattelagen (1999:1229).

I skattereduktion enligt 65 kap 9–12 §§ IL ingår

- skattereduktion för fackföreningsavgift
- skattereduktion för avgift till arbetslöshetskassa
- skattereduktion för sjöinkomst
- skattereduktion för allmän pensionsavgift
- skattereduktion för underskott av kapital

Enligt 12 § ska skattereduktion göras i den här angivna ordningen.

Skatter och avgifter enligt 11 kap. 10 § SBL är följande.

1. skatt som avses i 1 kap. 1 § 1 st. taxeringslagen, dvs.
 - kommunal och statlig inkomstskatt samt expansionsfondsskatt enligt IL
 - statlig förmögenhetsskatt
 - statlig fastighetsskatt
 - avkastningsskatt på pensionsmedel
 - särskild löneskatt på pensionskostnader
 - allmän pensionsavgift
2. egenavgift som avses i 3 kap. 13 § SAL, dvs.
 - sjukförsäkringsavgift
 - föräldraförsäkringsavgift

- ålderspensionsavgift
 - efterlevandepensionsavgift
 - arbetsmarknadsavgift
 - arbetsskadeavgift
3. skatt som avses i 2 § lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster
 4. begravningsavgift enligt begravningslagen (1990:1144) om den inte ingår i avgiften enligt punkt 7 nedan.
 5. sådan moms som enligt 10 kap. 31 § 1 st. SBL ska redovisas i självdeklaration
 6. avgift som avses i 2 § lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och
 7. avgift som avses i lagen (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund.

Belopp som avser skatt eller underlag för beräkning av skatt anges i hela krontal så att öretal faller bort (23 kap. 1 § SBL)

12.1 Kommunal inkomstskatt

1 kap. 3–5 §§ samt 65 kap. 3–4 §§ IL

11 kap. 10 § SBL

1 kap 1 § TL

Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

Lag (2002:976) om beräkning av viss inkomstskatt på förvärvsinkomster vid 2004 års taxering, m.m.

Kommunal skatt Landstingskatt

Kommunal skatt och landstingskatt tas ut som kommunal inkomstskatt och räknas ut i en post med ledning av den skattesats som för inkomståret gäller för den skattskyldige i hemortskommunen multiplicerat med den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Kommunal inkomstskatt ska betalas av fysiska personer och svenska dödsbon. Skatten ska beräknas på beskattningsbara förvärvsinkomster på 100 kr och högre (1 kap. 5 § 2 st. IL).

För den som saknar hemortskommun i Sverige och taxeras i Stockholm för gemensamt kommunalt ändamål för inkomst av näringsverksamhet är skattesatsen 25 %. Bestämmelsen som finns i 1 kap. 4 § 2 st. och 65 kap. 4 § IL avser personer som är begränsat skattskyldiga under hela beskattningsåret.

Vid 2004 års taxering ska för fysiska personer dessutom det fasta beloppet enligt 65 kap. 5 § IL på 200 kr i stället utgöra en kommunal inkomstskatt. Vid tillämpning av begränsningsregeln, ska

denna skatt dock anses utgöra statlig inkomstskatt, se avsnitt 12.16.

Vid debiteringen beaktas i förekommande fall avtal med främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning och lagen om avräkning av utländsk skatt.

12.2 Statlig inkomstskatt

1 kap. 3, 5–7 §§ och 65 kap. 2, 5, 6, 7 §§ IL

11 kap. 10 § 1 p. SBL

Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Lag (2002:976) om beräkning av viss inkomstskatt på förvärvsinkomster vid 2004 års taxering, m.m.

Statlig inkomstskatt betalas av såväl fysiska som juridiska personer.

Någon skatt tas inte ut om den beskattningsbara förvärvsinkomsten respektive inkomsten av kapital är mindre än 100 kr.

Vid debiteringen beaktas i förekommande fall avtal med främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning och lagen om avräkning av utländsk skatt.

12.2.1 Fysiska personer och svenska dödsbon

Beträffande begränsning av statlig inkomstskatt, se avsnitt 12.16.

12.2.1.1 Statlig inkomstskatt på förvärvsinkomster

Skiktgräns

Den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster för fysisk person och svenskt dödsbo efter en person, som avlidit under 2003, är 200 kr, det fasta beloppet, samt 20 % av den del av den beskattningsbara förvärvsinkomsten som överstiger den nedre skiktgränsen, som vid 2004 års taxering är 284 300 kr. Om den beskattningsbara förvärvsinkomsten överstiger den högre skiktgränsen, som vid 2004 års taxering är 430 000 kr, tas statlig inkomstskatt ut med ytterligare 5 % på den del som överstiger 430 000 kr.

För dödsbon t.o.m. det tredje beskattningsåret efter det kalenderår då dödsfallet inträffade (avlidna 2000–2002) ska det fasta beloppet på 200 kr bara betalas om den beskattningsbara förvärvsinkomsten överstiger ett belopp som motsvarar grundavdrag enligt 63 kap. 3 och 4 §§ IL. Om den beskattningsbara förvärvsinkomsten är högre än 284 300 kr är skatten 200 kr samt 20 % på den del av inkomsten som överstiger 284 300 kr. Över-

stiger inkomsten 430 000 kronor tas statlig inkomstskatt ut med ytterligare 5 % på den del som överstiger 430 000 kr.

Fr.o.m. fjärde beskattningsåret efter det kalenderår dödsfallet inträffade (avlidna 1999 eller tidigare) är den statliga inkomstskatten på förvärvsinkomster 20 % av hela den beskattningsbara förvärvsinkomsten. Om den beskattningsbara förvärvsinkomsten överstiger ett belopp motsvarande grundavdrag enligt 63 kap. 3 och 4 §§ IL tas dessutom 200 kr ut.

12.2.1.2 Statlig inkomstskatt på kapitalinkomster

Den statliga inkomstskatten är 30 % av inkomsten av kapital.

12.2.2 Andra skattskyldiga än fysiska personer och svenska dödsbon

Värdepappersfonder

För juridiska personer är den statliga inkomstskatten 28 % av den beskattningsbara inkomsten. För värdepappersfonder är skatten i stället 30 % (65 kap. 14 § IL).

Utländskt bolag och andra utländska juridiska personer än utländska bolag är skattskyldiga till statlig inkomstskatt för vissa i 6 kap. 11–13 §§ IL närmare angivna inkomster.

Utländsk juridisk person

Med utländsk juridisk person avses enligt 6 kap. 8 § IL, utländsk association som enligt lagstiftningen i den stat där den är hemmahörande kan förvärva rättigheter, ikläda sig skyldigheter, föra talan inför domstolar och andra myndigheter samt över vars förmögenhetsmassa de enskilda delägarna inte fritt kan förfoga.

Utländskt bolag

Med utländskt bolag avses enligt 6 kap. 9 § IL utländsk juridisk person som i den stat där den är hemmahörande är föremål för beskattning som är likartad den som svenska aktiebolag är underkastade.

Som utländskt bolag avses också alltid utländsk juridisk person hemmahörande i någon av de i 6 kap. 10 § IL uppräknade staterna med vilka Sverige ingått avtal för undvikande av dubbelbeskattning, om den utländska juridiska personen är en person på vilken avtalets regler om begränsning av beskattningsrätten tillämpas och enligt avtalet har hemvist i denna stat.

Med utländskt bolag likställs enligt 6 kap. 9 § och 4 kap. 3 § IL, där inte annat uttryckligen stadgas, främmande stat samt utländsk menighet liksom dödsbo efter person, som vid sitt frånfalle inte var bosatt eller stadigvarande vistades i Sverige.

12.3 Statlig förmögenhetsskatt

6 och 19–21 §§ Lagen (1997:323) om statlig förmögenhetsskatt, SFL 11 kap. 10 § 1 p. SBL

12.3.1 Allmänt

Förmögenhetsskatt för skattepliktig förmögenhet betalas främst av fysisk person som är obegränsat skattskyldig vid beskattningsårets utgång samt av dödsbo efter den som vid sin död var obegränsat skattskyldig.

Svenska aktiebolag och svenska handelsbolag är befriade från skattskyldighet. Eventuell skatt tas i stället ut av delägarna.

Ekonomiska föreningar är befriade från skattskyldighet i de fall då medlemmarna äger del i föreningens förmögenhet.

Ideella föreningar, samfund och stiftelser beskattas självständigt för förmögenhetsskatt om de inte är frikallade från skattskyldighet enligt IL.

Vid debitering av statlig förmögenhetsskatt beaktas i förekommande fall avtal med främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning.

12.3.2 Fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser

För fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser är den statliga förmögenhetsskatten 1,5 % av den beskattningsbara förmögenheten som avrundas nedåt till helt tusental kronor.

Fribelopp ensamstående

Den beskattningsbara förmögenheten är den del av den skattepliktiga förmögenheten som överstiger ett fribelopp. För fysisk person, dödsbo och familjestiftelse är fribeloppet 1 500 000 kr.

Fribelopp sambeskattade

För sambeskattade (21 § 1 st. 1–3 SFL) uppgår fribeloppet till 2 000 000 kr.

Den beskattningsbara förmögenheten beräknas gemensamt för personer som ska sambeskattas. Om skulderna överstiger värdet av tillgångarna vid beräkning av en persons skattepliktiga förmögenhet avräknas underskottet vid beräkning av den beskattningsbara förmögenheten. Den skatt som beräknas på den beskattningsbara förmögenheten fördelas i proportion till varderas skattepliktiga förmögenhet.

Beträffande begränsning av förmögenhetsskatt, se avsnitt 12.16

12.3.3 Andra juridiska personer (än dödsbon och familjestiftelser) som är skattskyldiga till förmögenhetsskatt

För andra juridiska personer som är skattskyldiga (se 6 § SFL) är skatten 0,15 % av den beskattningsbara förmögenheten. För dessa är fribeloppet 25 000 kr.

12.4 Statlig fastighetsskatt

Lag (1984:1052) om statlig fastighetsskatt
Fastighetstaxeringslagen (1979:1152), FTL
11 kap. 10 § 1 p. SBL

Skattepliktiga fastigheter

Fastighetsskatt ska betalas för fastigheter som vid fastighetstaxeringen betecknats som

- småhusenhet,
- hyreshusenhet,
- lantbruksenhet om det på lantbruksenheten finns småhus eller tomtmark för småhus,
- industrienhet,
- elproduktionsenhet,
- privatbostad i utlandet.

Skattskyldig till fastighetsskatt är ägaren till fastigheten eller den som enligt 1 kap. 5 § FTL ska anses som ägare.

Del av år

Fastighetsskatten beräknas för beskattningsår. Omfattar beskattningsåret kortare eller längre tid än tolv månader eller har fastigheten förvärvats eller avyttrats under beskattningsåret ska underlaget jämkas med hänsyn härtill. Om taxering sker för två beskattningsår vid 2004 års taxering påförs fastighetsskatt för båda åren.

Fastighetsskatten beräknas på grundval av det taxeringsvärde som gäller under beskattningsåret. Gäller olika värden för skilda delar av beskattningsåret beräknas skatten särskilt för varje sådan del.

Vid debiteringen beaktas i förekommande fall avtal med främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning och lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

Underlag och skattesatser framgår av tabellen nedan. Hur underlag och värdeår fastställs framgår av del 1 kapitel 40 i "Handledning för beskattning av inkomst och förmögenhet m.m. vid 2004 års taxering".

Skattesats	Slag av fastighet	Underlag*)	Skattesats
	SMÅHUSENHET med byggnad med värdeår:		
	1992 eller tidigare	taxeringsvärdet	1,00 %
	1993–1997 (nybyggn. e.d.)	”	0,50 %
	1998–2002 (nybyggn. e.d.)	”	0,00 %
	1991–2001 (ej jämförbar med nybyggnation)	”	1,00 %
	TOMT FÖR SMÅHUS PÅ SMÅHUSENHET	”	1,00 %
	SMÅHUS PÅ LANTBRUKSENHET med byggnad med värdeår:		
	1992 eller tidigare	Bostadsbyggnadsvärdet + tomtmarksvärdet	1,00 %
	1993–1997 (nybyggn. e.d.)	”	0,50 %
	1998–2002 (nybyggn. e.d.)	”	0,00 %
	1991–2001 (ej jämförbar med nybyggnation)	”	1,00 %
	TOMT FÖR SMÅHUS PÅ LANTBRUKSENHET	tomtmarksvärdet	1,00 %
	PRIVATBOSTAD I UTLANDET	75% av marknadsvärdet på privatbostaden	1,00 %
	HYRESHUSENHET den del av byggnad och tomt som avser bostäder och med värdeår:		
	1992 eller tidigare	motsvarande del av taxeringsvärdet **)	0,50 %
	1993–1997 (nybyggn. e.d.)	”	0,25%
	1998–2002 (nybyggn. e.d.)	”	0,00 %
	1991–2001 (ej jämförbar med nybyggnation)	”	0,50 %
	HYRESHUSENHET den del av byggnad och tomt som avser lokaler	motsvarande del av taxeringsvärdet	1,00 %
	TOMT FÖR HYRESHUS PÅ HYRESHUSENHET	taxeringsvärdet	0,50 %
	INDUSTRIENHET och ELPRODUKTIONSENHET	taxeringsvärdet	0,50 %

*) Underlaget grundas på 2003 års värden avseende småhus och hyreshus.

** Underlaget kan i vissa fall vara nedsatt pga. renovering.

Under vissa förutsättningar kan skattereduktion erhållas med fastighets-skatten som underlag och begränsas så att den ej överstiger 5% av hus-hållsmedlemmarnas sammanlagda inkomster. Se avsnitt 12.15.2

12.5 Avkastningsskatt på pensionsmedel

Lag (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel
11 kap. 10 § p. 1 SBL

Underlag

Skatteunderlaget utgörs av kapitalunderlaget, enligt 3 § lagen om avkastningsskatt på pensionsmedel, multiplicerat med den genomsnittliga statslåneräntan under kalenderåret före ingången av beskattningsåret. Den genomsnittliga statslåneräntan under år 2002 var 5,16 % (RSV:s allmänna råd 2003:1). Skatteunderlaget avrundas därefter nedåt till helt 100-tal kronor. Det fastställs vid den årliga inkomsttaxeringen och behandlas närmare i del 3 kapitel 13 i ”Handledning för beskattning av inkomst och förmögenhet m.m. vid 2004 års taxering”.

Skattskyldiga

Vilka som är skattskyldiga till avkastningsskatt, som ska ingå i slutlig skatt, och skattesatser framgår nedan.

Skattskyldig	Skattesats
1. Svenska livförsäkringsföretag	15 % *
2. Utländska livförsäkringsföretag som bedriver försäkringsrörelse i Sverige	15 %
3. Understödsföreningar som bedriver till livförsäkring hänförlig verksamhet	15 % *
4. Pensionsstiftelser enligt lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m.	15 %
5. Arbetsgivare som i sin balansräkning redovisar pensionsutfästelse under rubriken <i>Avsatt till pensioner</i> enligt lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. eller i sådan delpost som avses i 8 a § samma lag.	15 %
6. Obegränsat skattskyldiga som innehar pensionsparkonto	15%
7. Obegränsat skattskyldiga som innehar	15% *
a) kapitalförsäkring som är meddelad i försäkringsrörelse som inte bedrivs från fast driftställe i Sverige, eller	
b) försäkring som anses som pensionsförsäkring enligt 58 kap. 5 § IL	

* Om skatteunderlaget är hänförligt till annan personförsäkring än pensionsförsäkring uppgår skatten till 30 % av 9/10 av skatteunderlaget (eller till 27 % av hela underlaget).

Om beskattningsåret är kortare eller längre än 12 månader ska skattesatsen jämkas i motsvarande mån. Jämkning ska också göras om arbetsgivare (punkt 5 ovan) helt upplöser avsättning under beskattningsåret.

Vid debiteringen beaktas i förekommande fall avtal med främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning och lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt.

12.6 Särskild löneskatt på pensionskostnader (SLP)

Lag (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader
11 kap. 10 § 1 p. SBL

Underlaget för SLP, som fastställs vid den årliga inkomsttaxeringen, behandlas närmare i del 3 kapitel 12 i ”Handledning för beskattning av inkomst och förmögenhet m.m. vid 2004 års taxering”.

12.6.1 SLP för anställda

Den som utfäst en tjänstepension ska betala SLP med 24,26 % på kostnaden för pensionsutfästelsen.

12.6.2 SLP för egen pensionsförsäkringspremie m.m.

Enskild person eller dödsbo som medges avdrag i näringsverksamhet enligt 16 kap. 32 § IL för avgift för pensionsförsäkring eller för inbetalning på pensionssparkonto ska betala SLP med 24,26 % på avgiften.

Undantag

SLP ska dock inte betalas till den del avdraget måste göras från sådan ersättning som utgjort underlag för uttag av arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. SAL eller, vad avser arbetstagare som vid årets ingång är 65 år eller äldre, särskild löneskatt enligt 1 § 1 st. lagen om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster.

Om det i näringsverksamheten redovisas såväl ersättningar som hos utbetalaren utgjort underlag för arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt på förvärvsinkomster som sådana näringsinkomster som näringsidkaren själv ska betala egenavgifter på (alternativt SLF) ska avdraget för pensionsförsäkringspremien eller inbetalningen till pensionssparkonto i första hand minska den del av inkomsten av näringsverksamhet som utgör underlag för egen-

avgifterna. Om pensionsavdraget måste göras mot de ersättningar som utbetalaren betalat avgifter eller löneskatt på ska SLP (prop. 1998/99:16 s. 18) inte betalas på den delen av avdraget.

12.7 Allmän pensionsavgift

Lag (1994:1744) om allmän pensionsavgift 11 kap. 10 § 1 p. SBL

Avgiften beräknas dels på sådan inkomst av anställning som avses i 2 kap. lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, LIP, dels på sådan inkomst av annat förvärvsarbete som avses i 2 kap. LIP om den enskilde är skattskyldig för inkomsten enligt IL. Inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete ska var för sig avrundas till närmast lägre 100-tal kr.

Kostnadsavdrag

Vid beräkning av inkomst av anställning ska avdrag göras för kostnader som arbetstagaren har haft i arbetet i den utsträckning kostnaderna, minskade med erhållen kostnadsersättning, överstiger 1 000 kr.

Avgiftstak

Avgift beräknas inte på den del av de totala inkomsterna som överstiger 8,07 gånger det för året fastställda inkomstbasbeloppet, dvs. 330 063 kr (8,07 x 40 900). Därvid ska i första hand bortses från inkomst av annat förvärvsarbete. Avgiften ska dock inte betalas om inkomst av anställning och inkomst av annat förvärvsarbete sammanlagt understiger 42,3 % av prisbasbeloppet, dvs. 16 328 kr (42,3 % av 38 600).

Avgiften ska inte betalas av den som är född före 1938.

Avgiften är 7 procent. Avgiften avrundas närmast hela 100-tal kr. Avgift som slutar på 50 kr avrundas till närmast lägre 100-tal kr.

12.8 Expansionsfondsskatt

34 kap. IL

11 kap. 10 § 1 p. SBL

Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt

Vid beräkning av inkomst av näringsverksamhet för fysisk person och svenskt dödsbo enligt IL medges avdrag med ett belopp som motsvarar en ökning av expansionsfond. En minskning av expansionsfond tas upp som intäkt. Verksamhet som bedrivs av utländsk juridisk person omfattas inte av lagen.

Underlaget för expansionsfondsskatten är det avdrag som medges vid inkomsttaxeringen för ökning av expansionsfond. Skatten är

28 % av underlaget och anges i helt krontal så att öretal faller bort.

Vid minskning av expansionsfond ska den skattskyldige vid debiteringen av slutlig skatt gottskrivas ett belopp som motsvarar 28 % av minskningen. Beloppet anges i helt krontal så att öretal faller bort.

Expansionsfondsskatten behandlas närmare i del 2 kapitel 22 i "Handledning för beskattning av inkomst och förmögenhet m.m. vid 2004 års taxering".

Vid debiteringen beaktas i förekommande fall avtal med främmande stat för undvikande av dubbelbeskattning och lagen om avräkning av utländsk skatt.

12.9 Egenavgifter, allmän löneavgift och särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster (SLF)

3 kap. Socialavgiftslagen (2000:980), SAL

Lag (2001:1170) om utvidgning av de särskilda avdragen enligt socialavgiftslagen

Lag (1994:1920) om allmän löneavgift

Lag (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster

11 kap. 10 § p. 2, 3 och 6 SBL

12.9.1 Allmänt

Följande avgiftssatser gäller vid 2004 års taxering:

1 sjukförsäkringsavgift	11,81 %	(om inte annat framgår av avsnitt 12.9.2).
2 föräldraförsäkringsavgift	2,20 %	
3 ålderspensionsavgift	10,21 %	
4 efterlevandepensionsavgift	1,70 %	
5 arbetsmarknadsavgift	1,16 %	
6 arbetsskadeavgift	0,68 %	
7 allmän löneavgift	3,25 %	(om inte annat framgår av avsnitt 12.13).
Summa avgifter	31,01 %	

SLF Skattesatsen för SLF är 24,26 % och i vissa fall 16,16 %, se avsnitt 12.10.

Avgiftsskyldig

Avgifter enligt 1–7 ska betalas av den som har avgiftspliktig inkomst enligt 3 kap. 1 § SAL respektive 2 § lagen om allmän löneavgift. Vem som ska betala SLF framgår av avsnitt 12.10.

Undantag

Egenavgifter ska inte betalas av den som vid årets ingång fyllt 65 år (född före 1938). I stället påförs SLF med 24,26 % (punkt 5 i övergångsbestämmelserna till lag 1999:967). Enbart ålderspensionsavgift (10,21 %) i form av egenavgift ska betalas av den som för hela 2003 uppburit hel ålderspension (gäller även förtida uttag av hel ålderspension) enligt LIP eller enligt lagen (1998:702) om garantipension. Detsamma gäller för den som under någon del av 2003 haft hel sjukersättning eller hel aktivitetsersättning enligt AFL. Sjuk- och aktivitetsersättning har införts i stället för förtidspension. Den som är född 1938 eller senare och haft hel ålderspension hela året ska förutom ålderspensionsavgiften också betala SLF med 16,16%,

Egenavgifter betalas inte heller om den försäkrade avlidit under 2003. Däremot ska dödsboet betala SLF med 24,26 % på inkomst som avses i 3 kap. 3–8 §§ SAL (2 § 1 st. SLFL).

Förtida uttag av ålderspension kan göras tidigast fr.o.m. den månad den försäkrade fyller 61 år (5 kap. 1 § LIP).

Underlag för beräkning av avgifter

Vilka inkomster, som ska utgöra underlag för egenavgifterna och den allmänna löneavgiften, framgår av avsnitt 12.9.1, och 12.9.13. Avgift betalas inte då avgiftsunderlaget understiger 1 000 kr (3 kap. 14 § SAL). Vilka inkomster som ska utgöra underlag för SLF framgår av avsnitt 12.10.

12.9.2 Sjukförsäkringsavgift

Bestämmelserna om sjukförsäkringsavgift finns i 3 kap. 13 och 17 §§ och 4 kap. 3 § SAL. Även i 29 § SBF samt i Riksförsäkringsverkets föreskrifter RFFS 2002:38 finns regler om sjukförsäkringsavgift.

Karens

Den som har sjukpenninggrundande inkomst av annat förvärvsarbete, främst näringsidkare, kan göra anmälan till försäkringskassan om att sjukpenning ska börja betalas ut först efter en viss karenstid, 3 eller 30 dagar (3 kap. 11 § AFL). I sådana fall ska sjukförsäkringsavgiften betalas med lägre procentsatser. Dessa fastställs av Riksförsäkringsverket (RFV) med stöd av bestämmelserna i 4 kap. 3 § SAL.

Enligt RFV:s föreskrifter (RFFS 2002:38) om procentsatser för beräkning av egenavgifter till sjukförsäkringen för år 2003 ska egenavgift till sjukförsäkringen som debiteras vid 2004 års taxering beräknas enligt nedanstående procentsatser på inkomster till och med 7,5 gånger prisbasbeloppet vid årets ingång.

En försäkrad som gjort anmälan till försäkringskassan om karens får övergå till försäkring med kortare karenstid eller utan

karenstid, om han fyllt 55 år (3 kap. 11 § AFL). RFV rapporterar ändringar av karenstider till SKV. Om ändringen gjorts under ett år proportioneras sjukförsäkringsavgiften med hänsyn till detta.

Sjukförsäkringsavgiften varierar med hänsyn till bl.a. den karenstid som gäller för den försäkrade enligt följande.

Karenstid	2002	2003 *
Utan särskild karenstid	9,53 %	11,81 %
3 dagars karenstid	7,70 %	9,25 %
30 dagars karenstid	6,30 %	7,42 %

För den del av förvärvsinkomsten inklusive anställningsinkomst som överstiger 289 500 kr (7,5 gånger prisbasbeloppet för 2003 38 600 kr) är avgiften alltid 11,81 %.

* Omfattar beskattningsåret del av såväl 2002 som 2003 ska, om den avgiftsskyldige inte visar annat, så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden före 2003 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under denna tid och hela beskattningsåret.

12.9.3 Nedsättning av egenavgifter

12.9.3.1 Generell nedsättning

Företagsstöd

Bestämmelser om särskilt avdrag vid avgiftsberäkningen, s.k. företagsstöd, finns i 3 kap. 18 § SAL.

Vid beräkning av egenavgifter får avdrag göras med 5 % av avgiftsunderlaget.

Avdrags- begränsning

Avdrag medges med högst 9 000 kr per år. Med år avses beskattningsår (prop. 1996/97: 21, s. 29). Den som under beskattningsåret även betalat ut lön eller annan förmån till arbetstagare och som arbetsgivare gjort motsvarande avdrag från arbetsgivaravgifterna i skattedeklarationerna (högst 3 550 kr per månad) gäller följande. Avdrag från egenavgifterna medges med högst ett så stort belopp att det sammanlagda avdraget från egenavgifterna och arbetsgivaravgifterna inte överstiger 42 600 kr per år.

För delägare i ett handelsbolag får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till handelsbolagets inkomster för samtliga delägare i handelsbolaget inte överstiga 42 600 kr per år. Avdraget fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem. Kan en eller flera av delägarna helt eller delvis inte utnyttja avdraget får resterande avdrag fördelas mellan övriga delägare på motsvarande sätt. Avdraget får dock inte bli högre än 9 000 kr per

år för någon av delägarna. Om handelsbolaget under beskattningsåret även betalat ut lön eller annan förmån till arbetstagare och som arbetsgivare gjort motsvarande avdrag från arbetsgivaravgifterna i skattedeklarationerna (högst 3 350 kr per månad) gäller följande. Delägarna medges avdrag från egenavgifterna med högst så stort belopp att delägarnas sammanlagda avdrag från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget och handelsbolagets avdrag för arbetsgivaravgifterna inte överstiger 42 600 kr per år.

12.9.3.2 Regional nedsättning av egenavgifter inom stödområde

Lag (2001:1170) om utvidgning av de särskilda avdragen enligt socialavgiftslagen

Regional nedsättning

Förutom den generella nedsättningen får den som bedriver näringsverksamhet från ett fast driftställe inom stödområdet ytterligare ett avdrag från egenavgifterna med 10 % av avgiftsunderlaget, dock med högst 18 000 kr. Vad som räknas till stödområdet framgår av bilaga till lagen om utvidgning av de särskilda avdragen enligt socialavgiftslagen.

För vissa verksamheter medges inte regional nedsättning. Dessa är följande.

- Sådan jordbruksverksamhet som avser produkter som anges i bilaga 1 till Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.
- Fiskeri- eller vattenbruksverksamhet.
- Transportverksamhet.

Avdrag medges med högst 18 000 kr per år. Den som under beskattningsåret även betalat ut lön eller annan förmån till arbetstagare och som arbetsgivare gjort motsvarande avdrag från arbetsgivaravgifterna i skattedeklarationerna (högst 7 100 kr per månad) gäller följande. Avdrag från egenavgifterna medges med högst ett så stort belopp att det sammanlagda avdraget från egenavgifterna och arbetsgivaravgifterna inte överstiger 85 200 kr.

För delägare i ett handelsbolag får det sammanlagda avdraget från de egenavgifter som är hänförliga till handelsbolagets inkomster för samtliga delägare i handelsbolaget inte överstiga 85 200 kr. Avdraget fördelas mellan delägarna i proportion till hur den skattepliktiga inkomsten från handelsbolaget fördelas mellan dem. Kan en eller flera av delägarna helt eller delvis inte utnyttja

avdraget får resterande avdrag fördelas mellan övriga delägare på motsvarande sätt. Avdraget får dock inte bli högre än 9 000 kr per år för någon av delägarna. Om handelsbolaget under beskattningsåret även betalat ut lön eller annan förmån till arbetstagare och som arbetsgivare gjort motsvarande avdrag från arbetsgivaravgifterna i skattedeklarationerna (högst 7 100 kr per månad) gäller följande. Delägarna medges avdrag från egenavgifterna med högst så stort belopp att delägarnas sammanlagda avdrag från de egenavgifter som är hänförliga till inkomsten från handelsbolaget och handelsbolagets avdrag för arbetsgivaravgifterna inte överstiger 85 200 kr.

12.10 Särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster (SLF)

Lag (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster 3 kap 3–11 §§ samt 12 § 1 och 2 st. SAL
11 kap. 10 § 3 p. SBL

Enskild person eller dödsbo betalar SLF med 24,26 % på överskott av passiv näringsverksamhet i Sverige. SLF ska också betalas på ersättning som utges enligt sådan avtalsgruppsjukförsäkring som avses i 15 kap. 9 § IL eller enligt sådan trygghetsförsäkring som avses i nämnda lagrum till den del ersättningen utges i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst.

För den som före årets början har fyllt 65 år eller inte har fyllt 65 men under hela året uppburit hel ålderspension eller för den som avlidit under 2003 ska SLF också betalas på alla slags inkomster som är avgiftspliktiga för egenavgifter enligt 3 kap. 3–8 §§ SAL. Vad som här avses är överskott av aktiv näringsverksamhet samt sådan inkomst av tjänst som annars är underlag för egenavgifter dvs. inkomst från självständig verksamhet (hobby m.m.), vissa ersättningar från privatpersoner, inkomster som omfattas av socialavgiftsavtal, Marie Curie-stipendium från utländsk utgivare samt lön och annan ersättning för arbete till den som har F-skattsedel.

Den särskilda löneskattens storlek är beroende på den skattskyldiges födelseår, dvs. om personen är omfattad av den inkomstgrundade ålderspensionen eller inte. Reglerna kan sammanfattas enligt följande.

Personer födda före 1938 och dödsbon ska betala SLF med 24,26 % på inkomster som grundar SLF men inga avgifter enligt SAL och ingen allmän löneavgift.

Personer födda 1938 eller senare ska betala SLF med 24,26 % på inkomster från passiv näringsverksamhet samt på ersättningar från vissa försäkringar enligt 2 § 1 st. SLFL. Däremot betalas inga avgifter enligt SAL och ingen allmän löneavgift.

Personer födda 1938 eller senare och som haft hel ålderspension hela året ska betala SLF med 16,16 % på förvärvsinkomster som avses i 3 kap. 3–8 §§ SAL. Därutöver ska ålderspensionsavgift med 10,21 % enligt SAL betalas men inte allmän löneavgift.

För den som avlidit under 2003 betalas SLF med 24,26 % på förvärvsinkomster som avses i 3 kap. 3–8 §§ SAL.

Vid beräkningen av underlaget för SLF gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap 9–11 §§ och 12 § 1 och 2 st. SAL. Det innebär bl.a. att sjukpenning m.m. inte ska ingå i underlaget och att SLF inte ska beräknas på ersättning för arbete som utgör inkomst i näringsverksamhet om utgivaren ska betala arbetsgivaravgifter enligt 2 kap. SAL.

SLF betalas inte då skatteunderlaget understiger 1 000 kr.

Underlaget ska inte avrundas.

SLF behandlas närmare i kapitel 9 i denna handledning.

12.11 Begravningsavgift

9 kap. begravningslag (1990:1144)

11 kap. 10 § 4 p. och 12 § 3 p. SBL

30 § SBF

Lag (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund

Förordning (1999:729) om begravningsavgift

Avgiftsskyldig

Den som är folkbokförd i Sverige den 1 november året före inkomståret ska betala en avgift för begravningsverksamheten (begravningsavgift). Avgiften ska betalas till den huvudman inom vars förvaltningsområde den avgiftsskyldige är folkbokförd den 1 november året före inkomståret. Om en församling är huvudman för begravningsverksamheten ska avgiften för den som tillhör Svenska kyrkan räknas in i kyrkoavgiften, se avsnitt 12.14.

För dem som tillhör Svenska kyrkan och inte bor i en kommun som är huvudman för begravningsverksamheten ingår begravningsavgiften i kyrkoavgiften och hanteras på det sätt som gäller för denna.

För följande personer påförs avgiften i en särskild post på beskedet om slutlig skatt och redovisas och betalas ut till huvudmannen på folkbokföringsorten:

- andra än dem som tillhör Svenska kyrkan,
- de som är folkbokförda i en kommun som är huvudman för begravningsverksamheten.

Begravningsavgiften beräknas på den kommunalt beskattningsbara förvärvsinkomsten. Avgiftssatsen särredovisas på beskedet om slutlig skatt för den enskilde.

Begravningsavgiften räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomståret gäller för den avgiftsskyldige enligt de uppgifter som lämnats för den församling eller kommun som avgiften ska betalas till. Av landets kommuner är det endast Stockholm och Tranås som är huvudmän för begravningsverksamheten.

12.12 Moms

10 kap. 31 § och 11 kap. 10 § 5 p. SBL

Den som bedriver verksamhet i vilken beskattningsunderlagen inte överstiger en miljon kr ska i regel redovisa moms i självdeklarationen.

Vid debitering av slutlig skatt tas skillnaden mellan utgående moms och avdragsgill ingående moms upp som en pluspost om summan av utgående moms är större än summan av ingående moms och som en minuspost om det är tvärtom.

12.13 Allmän löneavgift

Lag (1994:1920) om allmän löneavgift
1 kap. 1 § och 3 kap. SAL
11 kap. 10 § 6 p. SBL

Den som enligt 3 kap. SAL ska betala egenavgifter ska för varje år betala allmän löneavgift. Den som bara ska betala egenavgift i form av ålderspensionsavgift ska dock inte betala allmän löneavgift (2 § 2 st. lagen om allmän löneavgift)

Löneavgiften beräknas på det underlag som gäller för egenavgifter enligt socialavgiftslagen. Avgiften är 3,25 % för inkomståret 2003 respektive 2,69 % för 2002.

Omfattar beskattningsår såväl år 2003 som år 2002, ska – om den avgiftsskyldige inte visar annat – så stor del av beskattningsårets inkomst anses hänförlig till tiden före 2001 som svarar mot förhållandet mellan den del av beskattningsåret som infaller under

denna tid och hela beskattningsåret.

12.14 Kyrkoavgift till Svenska kyrkan och avgift till annat registrerat trossamfund

7 och 8 §§ lag (1998:1591) om Svenska kyrkan
16 § lag (1998:1593) om trossamfund
Lag (1999:291) om avgift till registrerat trossamfund
5 § lag (1999:932) om stöd till trossamfund
Förordning (1999:728) om avgift till registrerat trossamfund
11 kap. 10 § 7 p. och 12 § 3 p. SBL
30 § SBF

Svenska kyrkan och efter regeringsbeslut andra registrerade trossamfund har rätt till hjälp av staten med bestämmande, debitering och redovisning av avgifter från dem som tillhör Svenska kyrkan respektive är avgiftsskyldig till annat registrerat trossamfund samt med att ta in avgifterna. För den som tillhör Svenska kyrkan skall begravningsavgiften räknas in i kyrkoavgiften, se avsnitt 12.11. Detta gäller dock inte för den som är folkbokförd i en församling där kommunen är huvudman för begravningsverksamheten. Är den avgiftsskyldige folkbokförd i en församling där kommunen är huvudman (gäller Stockholm och Tranås) ska begravningsavgiften inte ingå i kyrkoavgiften utan påföras i en särskild post på beskedet om slutlig skatt.

Avgiftsskyldig

Kyrkoavgift/avgift till trossamfund för inkomstår 2003 ska betalas av den som den 1 november 2002 tillhörde Svenska kyrkan respektive var avgiftsskyldig till annat registrerat trossamfund. Dödsbo efter den som avled före den 1 januari 2003 skall dock inte påföras någon avgift. Underlag för avgiften är den avgiftsskyldiges kommunalt beskattningsbara förvärvsinkomst. För de trossamfund som nyttjar statlig hjälp för att ta in avgiften tillsammans med skatter gäller för närvarande att de angivna avgiftssatserna för respektive trossamfund är detsamma i hela landet. Avgiftssatsen kommer att vara förtryckt på deklara-tionsblanketten för särskild deklaration och i den preliminära skatte-uträkning som bifogas deklara-tionsblanketten för förenklad deklaration. För att uttag ska kunna ske vid debitering av slutlig skatt krävs samtycke från de personer vilkas avgifter ska tas ut i samband med den slutliga skatten.

Avgiften räknas ut med ledning av den avgiftssats som för inkomst-året gäller för den avgiftsskyldige enligt de uppgifter som lämnats till SKV. Avgiften anges i hela krontal så att öretal faller bort.

Exempel för person som tillhör Svenska kyrkan

Den avgiftsskyldiges kommunalt beskattningsbara förvärvsinkomst är 233 700 kr

Lämnade uppgifter från Svenska kyrkan:

- 1) avgift för begravningsverksamheten 0,24%
- 2) övrig avgift till trossamfundet 0,96%

Kyrkoavgift (öretal bortfaller)

$1,20\% \times 233\,700 = 2\,804$ kr.

Av kyrkoavgiften avser 560 kr ($0,24\% \times 233\,700$) begravningsverksamheten och 2 244 kr ($2\,804 - 560$) övrig avgift.

Av beskedet om slutlig skatt ska det framgå hur stor del av kyrkoavgiften som avser begravningsavgift. Regeringen gör följande uttalande på sidan 121 i prop. 1998/99:38:

”Den som tillhör Svenska kyrkan betalar för begravningsverksamheten genom sin kyrkoavgift. Denna beräknas på den kommunalt beskattningsbara inkomsten. Av likformighetsskäl bör även övriga personers begravningsavgift beräknas på detta skatteunderlag.

Det är av värde att alla som betalar begravningsavgift till samma huvudman kan förvissa sig om att man betalar efter samma grunder. Kyrkomötet har också uttalat att man förutsätter att det skall vara möjligt att ge den kyrkotillhörige sådan information på skattsedeln att kostnaderna för begravningsverksamheten framgår. Regeringen föreslår att avgiftssatsen i procent redovisas på samtliga avgiftsskyldigas slutskattebesked i likhet med vad som förekommer på skattsedeln i övrigt. Det bör även vara möjligt för RSV att besluta om att på slutskattesedeln informera om den enskildes kostnad i kronor för begravningsverksamheten.”

12.15 Skattereduktion

65 kap. 9–12 §§ IL

Lag om skattereduktion för fastighetsskatt SFS 2001:906

Lag om skattereduktion för utgifter för vissa anslutningar för tele- och datakommunikation SFS 2000: 1380

Följande slag av skattereduktioner kan förekomma vid 2004 års taxering

- skattereduktion för fastighetsskatt i vissa fall

- skattereduktion för bredbandsanslutning
- skattereduktion för fackföreningsavgift
- skattereduktion för avgift till arbetslöshetskassa
- skattereduktion för sjöinkomst
- skattereduktion för allmän pensionsavgift och
- skattereduktion för underskott av kapital.

Är skattskyldig berättigad till mer än ett slags skattereduktion sker avräkning i ovan nämnd ordning. Skattereduktion görs endast från kommunal och statlig inkomstskatt samt fastighetsskatt.

Skattereduktionen för allmän pensionsavgift avrundas nedåt till helt 100-tal kr. Beträffande de övriga skattereduktionerna sker ingen annan avrundning än att öretal bortfaller.

12.15.1 Skattereduktion för fastighetsskatt i vissa fall

Den som äger och varit bosatt i ett småhus eller småhus på lantbruksenhet under hela 2003 kan få fastighetsskatten för detta småhus begränsad till 5 % av hushållsinkomsten. Begränsningen sker genom att skattereduktion medges motsvarande den del av fastighetsskatten på småhuset som överstiger 5 % av inkomsten. Reduktion medges inte om hushållsinkomsten överstiger 600 000 kr och heller inte om taxeringsvärdet understiger 280 000 kr respektive 560 000 kr vid halv fastighetsskatt. På den del av taxeringsvärdet som överstiger 3 000 000 kr medges ej skattereduktion.

För beräkningen av skattereduktion fastställs ett avräkningsunderlag och ett spärrbelopp.

Avräkningsunderlaget är fastighetsskatten för småhuset, dock högst 30 000 kr eller, då halv fastighetsskatt tas ut 15 000 kr.

Spärrbeloppet är 5 % av summan av

1. den skattskyldiges beskattningsbara förvärvsinkomst
2. den skattskyldiges överskott i inkomstslaget kapital och
3. 15 % av den skattskyldiges beskattningsbara förmögenhet minskad med reduktionsfastighetens taxeringsvärde till den del det inte överstiger 3 000 000 kr.

Spärrbeloppet får inte fastställas till ett lägre belopp än 2 800 kr.

Om avräkningsunderlaget överstiger spärrbeloppet, skall den skattskyldige tillgodoräknas en skattereduktion som motsvarar

skillnaden mellan avräkningsunderlaget och spärrbeloppet.

Avräkningsunderlaget ska beräknas gemensamt om det finns flera delägare i hushållet. Om avräkningsunderlaget då överstiger spärrbeloppet, ska skattereduktionen tillgodoräknas i förhållande till vars och ens andel av den sammanlagda fastighetsskatten för reduktionsfastigheten.

12.15.2 Skattereduktion för bredbandsanslutning

Fastighetsägare kan få skattereduktion för utgifter för en ny anslutning för tele- och datakommunikation till ett småhus eller hyreshus. En enskild näringsidkare kan få reduktionen i fråga om anslutning till näringsverksamhetens fasta driftställe. I underlaget för beräkning av reduktionen får endast ingå utgifter för en anslutning som utförts av någon som har F-skattsedel när ersättningen för arbetet avtalas eller när ersättningen betalas ut. Skattereduktionen uppgår till 50 % av den del av underlaget som överstiger 8 000 kr eller, i fråga om hyreshus, 8 000 kr per bostad eller lokal som anslutits.

Skattereduktion får uppgå till högst 5 000 kr eller, ifråga om hyreshus, 5 000 kr per bostad eller lägenhet.

Om fastigheten ägs av flera ägare utgör skattereduktionen högst så stor andel av den totala skattereduktionen som svarar mot delägarens andel av fastigheten vid ingången av det beskattningsår då anläggningen tas i bruk.

12.15.3 Skattereduktion för fackföreningsavgift

Enligt 65 kap. 11 a § IL ska skattereduktion för fackföreningsavgift göras med 25 % av den medlemsavgift den skattskyldige betalat till sådan arbetstagarorganisation som avses i 6 § 1 st. lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet. Skattereduktion medges endast om den sammanlagda medlemsavgiften till en eller flera sådana organisationer under inkomståret uppgått till minst 400 kr. Reduktionen görs med ledning av den kontrolluppgift som fackföreningen lämnat. Någon ansökan behövs inte.

12.15.4 Skattereduktion för avgift till arbetslöshetskassa

Skattereduktion för avgift till arbetslöshetskassa medges enligt 65 kap. 11 b § IL med 40 % av den medlemsavgift som en skattskyldig betalat till sin arbetslöshetskassa under inkomståret. Reduktionen görs med ledning av den kontrolluppgift som arbetslöshetskassan lämnat. Någon ansökan behövs inte.

12.15.5 Skattereduktion för sjöinkomst

Skattskyldig som haft sjöinkomst under hela år 2003 medges utan ansökan skattereduktion med 9 000 kr vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i närfart och med 14 000 kr vid anställning på svenskt handelsfartyg som går i fjärrfart. Skattskyldig som haft sjöinkomst under en del av 2003 medges skattereduktion med 1/365 av dessa belopp för varje dag med sjöinkomst.

SKV har i RSFS 2003:15, RSFS 2003:17, RSFS 2003:37 samt i SKVFS 2004:9 lämnat information om de fartyg ombord på vilka de anställda ska få skattereduktion. SKV har också meddelat rekommendationer m.m. (RSV S 1999:8).

12.15.6 Skattereduktion för allmän pensionsavgift

Skattskyldig som påförts allmän pensionsavgift, medges utan ansökan skattereduktion med 75 % av avgiften enligt 65 kap. 10 § IL. Skattereduktionen avrundas nedåt till helt 100-tal kr, se avsnitt 12.7.

12.15.7 Skattereduktion för underskott av kapital

Uppkommer underskott vid beräkning av inkomst av kapital (41 kap. 12 § IL) medges utan ansökan skattereduktion med 30 % av underskott som inte överstiger 100 000 kr och med 21 % av återstoden.

12.16 Begränsningsregeln

Lag (1997:324) om begränsning av skatt
Prop.1996/97:117

För den som varit obegränsat skattskyldig under någon del av beskattningsåret och för dödsbo efter person som vid sin död var bosatt i Sverige, kan i vissa fall statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt begränsas.

Begränsningsregeln tillämpas av skattemyndigheterna utan särskild ansökan.

Spärrbelopp

För beräkning av skattebegränsningen fastställs först ett s.k. spärrbelopp med hänsyn till den beskattningsbara förvärvsinkomsten och inkomsten av kapital.

Spärrbeloppet utgör 60 % av summan av dessa inkomster. För personer som ska sambeskattas enligt reglerna för förmögenhetsskatt beräknas spärrbeloppet på deras sammanlagda inkomster om beskattningsbar förmögenhet uppkommer vid sambeskattningen.

Skattebelopp	<p>Spärrbeloppet jämförs sedan med det sammanlagda beloppet av statlig förmögenhetsskatt, statlig inkomstskatt och kommunal inkomstskatt som beräknats för den skattskyldige på grund av taxeringen (skattebeloppet). För personer som ska sambeskattas enligt reglerna för förmögenhetsskatt beräknas skattebeloppet som summan av deras sammanlagda skatter om beskattningsbar förmögenhet uppkommer vid sambeskattningen.</p> <p>Skattereduktion enligt 65 kap. 9–11 b §§ IL ska inte beaktas vid beräkning av skattebeloppet.</p>
Nedsättningsbelopp	<p>Om skattebeloppet blir högre än spärrbeloppet nedsätts förmögenhetsskatten och statliga inkomstskatten med överskjutande belopp (nedsättningsbeloppet). Förmögenhetsskatten får dock inte bli lägre än förmögenhetsskatten på 50 % av den beskattningsbara förmögenheten. I första hand nedsätts förmögenhetsskatten och därefter den statliga inkomstskatten på kapitalinkomst och statlig inkomstskatt på förvärvsinkomst i nu nämnd ordning. Kommunal inkomstskatt får inte sättas ned.</p> <p>Observera att vid tillämpning av begränsningsregeln ska det fasta beloppet på 200 kr som tas ut som kommunal inkomstskatt (se avsnitt 12.1) anses utgöra statlig inkomstskatt. Det blir därigenom möjligt att sätta ned detta belopp. Eventuell återstående del ”omvandlas” därefter återigen till kommunal inkomstskatt.</p>
Gemensam förmögenhet	<p>För personer som ska sambeskattas enligt reglerna för förmögenhetsskatt fördelas nedsättningsbeloppet i förhållande till storleken av deras skattepliktiga förmögenheter. Den sammanlagda förmögenhetsskatten för dessa personer får inte nedsättas till lägre belopp än skatten på 50 % av den gemensamt bestämda beskattningsbara förmögenheten.</p>
Den lag som leder till lägst skatt tillämpas	<p>Förutsättningar för såväl nedsättning av skatt enligt lagen om begränsning av skatt som skatteberäkning enligt bestämmelserna om skatt på ackumulerad inkomst (se del 1 kapitel 13 i Handledning för beskattning av inkomst och förmögenhet m.m. vid 2004 års taxering) kan föreligga. Enligt 66 kap. 2 § 2 st. IL tillämpas då den av lagarna som leder till lägst skatt.</p> <p>Information om tillämpningen av begränsningsregeln finns i RSV M 2001 : 24 och i allmänna råd RSV 2001:33.</p>

12.17 Besked om slutlig skatt

11 kap. 15 § SBL
30 och 32 § SBF
7–10 §§ TF

Av beskedet om grundläggande beslut om slutlig skatt (slutskattebeskedet) ska framgå

1. taxerad och beskattningsbar förvärvsinkomst,
2. inkomst av kapital,
3. summan av gjorda skattereduktioner,
4. debiterad skatt enligt SBL, uppdelad på de olika skatteslagen samt, ifråga om fysiska personer och dödsbon, skattesatserna för kommunal inkomstskatt,
5. avgiftssatserna för avgift till registrerat trossamfund och begravningsavgift, samt
6. pensionsgrundande inkomst i fråga om skattskyldiga som är födda 1937 eller tidigare.

För skattskyldig som endast haft inkomst av kapital från vilken det gjorts skatteavdrag enligt 5 kap. 8 § SBL och som inte är skyldig att lämna självdeklaration ska beskedet innehålla upplysning om

kontrolluppgifter enligt 8–9 kap. LSK, såvitt avser

1. utbetalarens namn, utbetalt belopp och belopp för preliminär skatt i fråga om varje kontrolluppgift,
2. inkomst av kapital.